

افشای جنایات استالین توسط خروشچف

55 سال پیش در شب 24 فوریه سال 1956 میلادی، نمایندگان و شرکت کنندگان کنگره بیستم حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی بعد از چند روز بحث های عادی و کسل کننده آماده ترک سالن بودند.

55 سال پیش در شب 24 فوریه سال 1956 میلادی، نمایندگان و شرکت کنندگان کنگره بیستم حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی بعد از چند روز بحث های عادی و کسل کننده آماده ترک سالن بودند. روزنامه نگاران و شرکت کنندگان خارجی قبلا از سالن خارج شده بودند، اما نیکیتا خروشچف، دبیر کل حزب کمونیست شوروی از نمایندگان خواست دوباره بنشینند.

سپس نیکیتا خروشچف مدت 4 ساعت يك گزارش محرمانه را برای آنها خواند و به آنها تاکید کرد، مطلقا حتي بخش کوچکی از این گزارش نباید به خارج درز کند.

خروشچف در مقابل نمایندگان بهت زده سلف خود جوزف استالین را به جنایات وحشتناکی متهم کرد که همگی حقیقت داشتند.

محاکمه و اعدام رهبران و اعضای حزب کمونیست در 20 سال پیش از این تاریخ و در جریان محاکمه های بزرگ مسکو. قتل عام میلیون ها شهروند بی گناه شوروی که بسیاری از آنها از کمونیست های وفادار بودند.

اعزام میلیون ها انسان بی گناه به اردوگاه های کار اجباری به اتهام های واهی یا جرایم بسیار کوچک... علی رغم تمام تدابیر احتیاطی شوروی ها، روزنامه نیویورک تایمز از روز 16 مارس سال 1956 میلادی بخش هایی از این گزارش محرمانه را منتشر کرد.

این گزارش عمدا توسط سیا در اختیار نیویورک تایمز قرار داده شده بود. سیا نیز به نوبه خود این گزارش را از طریق سازمان جاسوسی اسرائیل 171#& موساد؛ به دست آورده بود.

يك مقام بسیار عالیرتبه حزب کمونیست لهستان که یهودی بود و در واقع جاسوس موساد محسوب می شد، این گزارش را به موساد داده بود.

با انتشار این گزارش کمونیست های سراسر جهان 3 سال بعد از مرگ استالین با واقعیت خونبار رژیم استالینی آشنا شدند.

به این ترتیب، در شب 24 فوریه سال 1956 میلادی، نیکیتا خروشچف دبیرکل حزب کمونیست اتحاد جماهیر شوروی گزارش محرمانه ای در مورد جنایات استالین را برای نمایندگان شرکت کننده در کنگره بیستم حزب کمونیست شوروی قرائت کرد.

اما علی رغم تدابیر احتیاطی مفاد این گزارش به خارج درز کرد. گزارش نیکیتا خروشچف اثرات حیرت آوری داشت.

این عقیده رواج یافت که استالین آرمان مارکسیسم - لنینیسم را به انحراف کشانده و در مورد مشروعیت رژیم شوروی بذر تردید افشانده شد.

مردم لهستان و مجارستان تصور کردند ساعت آزادی آنها فرا رسیده است. بنابراین آنها خواستار آزادی و بی طرفی شدند اما از اکتبر سال 1956 میلادی، تانک های شوروی وارد بوداپست شدند و قیام مردم مجارستان را در يك سرکوب خونین درهم شکستند. لهستانی ها نیز به نوبه خود سرکوب شدند.

مائوتسه تونگ، رهبر جمهوری خلق چین، خروشچف را متهم کرد که در جهان کمونیست شکاف ایجاد کرده و راه خود را از شوروی جدا کرد.

اختلاف میان چین و شوروی به اندازه ای بالا گرفت که 2 کشور به مرز جنگ رسیدند و چندین بار درگیری های بزرگ مرزی میان نیروهای دو کشور رخ داد.